

opusdei.org

Poselství preláta (19. března 2026)

U příležitosti svátku svatého Josefa vyzývá prelát Opus Dei věřící Díla, aby se duchovně připravili na sté výročí, s pohledem plným vděčnosti a naděje do budoucnosti.

19.03.2026

Milovaní, ať Ježíš opatruje mé dcery a syny!

Všechno je hotovo a všechno je teprve před námi. I na cestě příprav ke stému výročí Díla, kterou právě

procházíme, nás provází tato věta,
nad níž svatý Josemaría tolikrát
rozjímal. Všechno je hotovo, protože
Bůh toto Dílo našemu Otci vnuknul;
všechno je teprve před námi, protože
nám vždy otevírá nové obzory ve
věrnosti původnímu záměru.

Dnes slavíme svátek svatého Josefa,
patrona univerzální církve a Díla.
Náš zakladatel ho nazýval „můj otec
a pán“ a vzpomínal na něho jako na
„muže stálého úsměvu a příkladného
odevzdání a trpělivosti“. Kolik se od
něj můžeme naučit! Jako vzor a
přímluvce nám pomáhá procházet
životem s jeho světly i stíny, smutkem
i radostmi a mít srdce plné touhy po
lásce a věrnosti.

Pod vedením svatého Josefa se k vám
opět vracím s tématem stého výročí
Díla. 10. června 2021 jsem vás
informoval, že oslavy budou trvat pět
set dní, a to od 2. října 2028 do 14.
února 2030 jako výraz jednoty: žen a

mužů, laiků a kněží. Také jsem vám říkal, že byl ustaven výbor, jehož úkolem je zabývat se přípravami a organizovat proces shromažďování návrhů, což nám umožnilo znovu zažít to, co tolik zdůrazňoval otec Javier: Dílo je v našich rukou. Chci poděkovat tomuto výboru a všem ostatním za ochotu a účast na těchto úkolech.

Jak víte, tématem posledních regionálních shromáždění bylo „Cesta ke stému výročí“. Když uvažuji o tomto autentickém sboru hlasů z téměř sedmdesáti zemí, děkuji Bohu za ducha jednoty a věrnosti, který je základem neustálé apoštolské a duchovní obnovy, již chceme prožívat, abychom dokázali reagovat na obtížné výzvy každé doby. Vy mladí i starší, členové Díla, spolupracovníci, přátelé a mnozí další, kteří byli v určitém okamžiku svého života součástí Díla, jste se zastavili a zvážili, jak dnes s

dynamickou věrností ztělesňovat ducha, jehož svatý Josemaría přijal od Boha, aby sloužil církvi. Vděčné ohlédnutí za minulostí, doprovázené pokorným zhodnocením, a nadějný pohled do budoucnosti je to, co bych vám chtěl v tomto poselství sdělit, abychom společně toto sté výročí prožili.

Ve vašich příspěvcích zazněly zvláště silně tři oblasti našeho života uprostřed světa: rodina, práce a formace. Když jsem si četl vaše úvahy o rodině, byla tam patrná obnovená touha, aby každý domov byl opravdovou „domácí církví“, odrazem domova v Nazaretu. Podobně jste zdůraznili, že práce není jen lidským úkolem, ale prostorem osobního setkání s Ježíšem Kristem. Neustálé změny v profesním a společenském životě nás vybízejí k tomu, abychom našli způsob, jak by evangelium prostupovalo smyslem práce a

přispívalo k humanizaci – a tedy i christianizaci – pracovních vztahů a všech forem práce, a tak každodenní práci proměňovat ve velkorysou a smysluplnou službu. Formace, kterou dostáváme, nás má podněcovat k tomu, abychom se přetvářeli podle Krista a oživovali svět zevnitř.

V nadcházejících letech budeme i nadále čerpat z tohoto cenného materiálu, který rekapituluje naše naděje a potřeby. Situace církve a společnosti je zároveň povzbudivá i citlivá a my zakoušíme, že Boží milost stále působí. Dílo, jako součást církve, není nikdy lhostejné k proměnám tohoto světa. Kromě procesu úpravy stanov – který začal před téměř čtyřmi lety a je stále předmětem studia u Svatého stolce – máme před sebou mnoho výzev a příležitostí, abychom sloužili církvi, jak si ona dnes přeje.

Konkrétně budeme kráčet touto cestou s vděčností k Bohu, když vidíme, jak roste počet lidí, kteří ho hledají a kteří se účastní formace, když jsme svědky obrácení, jež Pán vzbuzuje díky našim přátelstvím a novým apoštolským iniciativám. Všechna tato vitalita je příležitostí, abychom uznali Boží činnost, od níž pochází plody a odevzdanost mnoha mých synů a dcer – vašich bratří a sester –, kteří odevzdali svůj život pro druhé.

Zároveň v této etapě, jíž procházíme, nechybí výzvy, které se podobají těm, jimž čelí všichni křesťané.

Kupříkladu ve většině regionů jsou patrné potíže u mladých lidí s porozuměním kráse povolání k apoštolskému celibátu. Na druhé straně si budeme muset časem poradit s problémem, jak nahradit starší členy, laiky i kněze. Znamená to snažit se v každém regionu objevit nové postupy, jak nadále plnit naše

poslání. Tato situace bude vyžadovat – jak bylo jednomyslně zdůrazněno na regionálních shromážděních – zaměřit se přednostně na apoštolskou práci s mladými lidmi a autentickou, vůdčí roli supernumerářů: stále zlepšovat jejich formaci, aby byli všichni v první linii tohoto konkrétního, do všech směrů zaměřeného apoštolátu.

Je tomu již téměř pět let, kdy jsem vám zaslal první poselství týkající se stého výročí, a my se k jeho oslavě přibližujeme. Po dohodě s Centrální asesorií a Generální radou vám navrhuji, abychom se na tento okamžik duchovně připravili a rozjímali příklad prvních křesťanů: mužů a žen ze všech společenských vrstev a různého původu, kteří vydávali svědectví o víře v Ježíše Krista, až nakonec změnili společnost. Náš Otec připomínal, že „chceme-li hledat nějaké srovnání, nejsnazším způsobem, jak pochopit

Opus Dei, je vzpomenout si na život prvních křesťanů. Ti žili své křesťanské povolání do hloubky; vážně usilovali o dokonalost, ke které byli povoláni prostou a vznešenou skutečností, totiž křtem. Vnějšíkově se neodlišovali od ostatních občanů.“ (Rozhovory, č. 24)

S ohledem na to, co bylo řečeno, bychom se měli v těchto dnech hlouběji zamyslet nad některými ústředními aspekty ducha Opus Dei, které svatý Josemaría shrnul do známých vět a výrazů, jež jsou pro nás darem i úkolem. 19. února při setkání s kněžími poukázal Lev XIV. na Ježíšova slova při rozhovoru se Samaritánkou: „Kdybys znala Boží dar.“ (Jan 4,10) A papež k tomu poznamenal: „Dar, jak víme, je též pozváním žít kreativní odpovědnost (...). S naší tvořivostí a našimi charismaty jsme povoláni ke spolupráci na Božím díle. V tomto smyslu jsou poučná slova, která

apoštol Pavel adresuje Timoteovi: „A proto tě vybízím: zase oživ plamen Božího daru“ (2 Tim 1,6).“

V následujících letech bychom se chtěli zejména věnovat tomu, jak oživit Boží dar. Konkrétně navrhuji, abychom se v období od 2. října 2026 do 2. října 2027 hlouběji zamysleli nad myšlenkou být kontemplativními uprostřed světa, do níž náš Otec shrnul mnoho prvků ducha Opus Dei: božské synovství, mši svatou jako střed a základ naší existence, hodnotu obyčejného života a krásu objevování toho „něčeho božského“, co je ukryto v nejběžnějších skutečnostech práce, rodiny a občanského života.

V následujícím roce, až do začátku stého výročí 2. října 2028, bych si přál, abychom si co nejvíce udržovali v živé paměti učení svatého Josemaríi o přátelství a důvěře a kráčeli každý a každá s ostatními

jako Kristus („Jít s Kristem“), a také ho v druhých lidech poznávali. V našem povolání je přátelství privilegovaným místem evangelizace, neboť skrze přátelství sdílíme evangelium, od srdce k srdci.

Nakonec vás vybízím, abyste od 2. října 2028 do 14. února 2030 rozjímali o práci z pohledu laika a vycházeli z toho, jak o ní uvažoval svatý Josemaría: „Posvěcovat práci, posvěcovat se prací, posvěcovat druhé prací“, a přispět tak k proměně světa podle Ježíšova srdce. Poselství svatého Josemaríi o práci nabývá zvláštní hodnoty v době, kdy je samotná představa práce jako místa posvěcování zpochybňována, a to s ohledem na technologické a kulturní změny, které mají rozhodující vliv na lidi. V tomto kontextu mnozí najdou s Boží milostí a naším příkladem, navzdory našim omezením a osobním nedostatkům,

ve svém životě Krista a jejich život se stane smysluplným.

V příštích letech se budeme duchovně připravovat a uvažovat o těchto třech ústředních učení svatého Josemaríi - s touhou lépe sloužit lidem kolem nás, církvi a celé společnosti. Náš Otec pohlížel na své dcery a syny jako na „rozsévače pokoje a radosti“. Přejeme si tento sen uskutečňovat.

Pokračujme v modlitbě na tyto úmysly, jak nás neustále nabádal náš Otec: „Od počátku našeho Díla jsem stále učil jedno a totéž: jedinou zbraň, kterou máme, je modlitba, modlit se ve dne i v noci. A nyní vám to samé opakuji znovu: modlete se!, modlete se!, je to velmi potřebné.“ (Dopis 28. 3. 1973, č. 5)

Středem života svatého Josefa bylo rozjímání, láska a péče o Ježíše a Marii, což vycházelo z jeho postavení jako otce rodiny a dělníka v Galileji.

Prosíme ho, aby nás doprovázel na této cestě ke stému výročí.

Je přirozené, že i v této souvislosti se upřímně připojíme k modlitbě Svatého otce za mír ve světě, který je v mnoha zemích a národech sužován válkami a destrukcí. Snažme se být ve svém prostředí nástroji míru. Ať se Ježíš Kristus, Kníže pokoje, slituje nad tímto naším světem, ať jeho milost utěší trpící, a ať promění nenávist mnoha srdcí v projevy lásky a odpuštění.

Se vší láskou vám žehná

váš otec

Řím, 19. března 2026

.....